

ת"פ 13470/07/20 - מדינת ישראל נגד דוד לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13470-07-20 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אברהם ישי
נגד
הנאשם דוד לוי
ע"י עו"ד מירב בן שבת

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבמספר הזדמנויות נכנס ללא רשות לדירתה של בת זוגו לשעבר, שבה התגוררו בעבר יחד. בשלושה מועדים בחודש מאי 2020 הסיג גבול לדירה בכוונה להפחיד או להקניט את בת הזוג לשעבר. באחת הפעמים נכנס דרך חלון חדר השינה ויצא כשבת הזוג לשעבר התעוררה, בפעם אחרת נכנס לדירה ובמהלך ויכוח על רצונו לחדש את הקשר הזוגי ביניהם היכה הנאשם בראשו באמצעות מכשיר הטלפון שלו עד זוב דם. באותה תקופה הנאשם גם הרבה להתקשר למתלוננת ולשלוח לה הודעות טקסט ובכך הטריד אותה. גם לאחר שבית המשפט הוציא לבקשת המתלוננת צו למניעת הטרדה מאיימת נגד הנאשם בסוף חודש יוני 2020 הגיע הנאשם לדלת הדירה והתחנן שהמתלוננת תכניס אותו. המתלוננת הזמינה את המשטרה ואחרי שהשוטרים עצבו את המקום טיפס הנאשם אל חלון הדירה כדי לשוחח עם המתלוננת.
2. מדבריהם בפניי הן של המתלוננת והן של הנאשם עולה בבירור כי מעשיו של הנאשם, שהיה בן 20 בעת קרות האירועים, נעשו בשל אהבתו העזה למתלוננת, שהייתה אהבתו הראשונה, ובשל הקושי שלו להיפרד ממנה אחרי זמן רב שהיו בני זוג.
3. במעשיו פגע הנאשם באוטונומיה של בת זוגו לשעבר, בזכותה לפרטיות בביתה שאמור להיות מבצרה ובזכותה לחיים שלווים. בצד זאת הפר הנאשם את החובה לכבד את החלטותיו של בית המשפט. ריבוי המקרים מלמד על פגיעה שאינה מבוטלת בזכויות ובחובות אלה, אך בעוד שהסגת הגבול לא הייתה עניין של מה בכך, מעשיו של הנאשם בעת שהסיג את גבולה של המתלוננת ונכנס לדירתה לא היו חמורים, ונעשו באופן ברור לנוכח הקושי שלו להיפרד ממנה ולא על מנת לפגוע בה.
4. לנוכח הרקע המשותף, הדמיון ביניהם והיותם מוגבלים לפרק זמן קצר, יש לראות בכל מעשיו של הנאשם בתיק זה משום אירוע פלילי אחד (לעניין זה ראו: ע"פ 4910/13 אהמד בני ג' אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

5. התובע טען שמתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל. הסניגורית טענה מנגד שמתחם העונש ההולם מתחיל מעונש של מאסר על תנאי.
6. ב"כ הצדדים הגישו פסקי דין שונים שמהם ביקשו שאלמד לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שבהן הורשע הנאשם. ואולם, פסקי הדין שאליהם הפנה התובע עסקו במקרים חמורים יותר מזה שבפניי. כך למשל באחד המקרים שאליהם הפנה התובע (ת"פ (תל אביב) 27447-05-15) הורשע הנאשם באיומים רבים ולא רק בהפרה של צו הגנה. במקרה האחר שאליו הפנה (עפ"ג (באר שבע) 1385-02-21) הנאשם הגיע למקלט לנשים מוכות. פסקי הדין שאליהם הפנתה הסניגורית עסקו בהסגת גבול לא בהקשר של יחסים בין בני זוג. במצב דברים זה לא ניתן ללמוד מהי מדיניות הענישה מפסקי הדין שהגישו ב"כ הצדדים.
7. בת"פ (תל אביב) 27807-07-19 **מדינת ישראל נ' Yohanes Tehlemariam** (9.7.2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל למי שהפר צו הגנה בכך שבמשך שבועיים הגיע לביתה של המתלוננת מדי יום ושלה לה 95 הודעות טקסט. בת"פ (קריית גת) 43314-09-17 **מדינת ישראל נ' ערן אמסלם** (19.11.2018) נע בין מאסר מותנה למאסר קצר בשני מקרים של הפרת צו הגנה - באחד הגיע הנאשם לדירת המתלוננת וניסה לפתוח אותה בעת שהמתלוננת הייתה בתוכה. במקרה אחר ניגש הנאשם למתלוננת ברחוב וביקש לדבר איתה (וראו גם פסקי הדין הנוספים הנסקרים שם). בת"פ (נצרת) 53257-11-16 **מדינת ישראל נ' מלקו מאיר מנגשה** (20.2.2017) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי לשנה מאסר בפועל במקרה של נאשם שב-9 מועדים שונים שנפרסו על פני תקופה ממושכת הפר הוראות הרחקה בכך שבכל אחד מתשעת המקרים הגיע לדירת המתלוננת ונכנס אליה או דיבר עם המתלוננת מעבר לפתח (וראו פסקי הדין שנסקרו שם).
8. מן הפסיקה שסקרתי לעיל עולה כי מדיניות הענישה הנוהגת היא של קביעת מתחמי עונש הולם שברף התחתון שלהם מאסר על תנאי.
9. בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, ברקע למעשי הנאשם, בכך שמעשי הנאשם לא כללו פגיעה פיזית או מילולית במתלוננת, ובכך שמעשי הנאשם נפרסו על פני תקופה קצרה יחסית, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לשנה מאסר בפועל.
10. התובע טען כי לנוכח העובדה שהנאשם הורשע בבית דין צבאי בסחר בסמים ונדון לשנת מאסר בפועל אין מקום להטיל עליו עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם, אלא בשליש התחתון בלבד, וביקש שיגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ובצדו מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה, וכן שאחייב אותו בתשלום פיצוי למתלוננת. הסניגורית הדגישה את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה שבא מרקע דתי ולא היה מורגל ביחסים עם נשים ושהמתלוננת הייתה אהבתו הראשונה. עוד ציינה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה ביותר והוא אינו נתמך על ידי משפחת המוצא שלו. כמו כן ציינה הסניגורית כי הנאשם היה במעצר במשך 9 ימים ואחר כך היה משוחרר בתנאים מגבילים במשך תקופה ארוכה. הסניגורית הפנתה גם לדבריה של המתלוננת בבית המשפט. לנוכח כל אלה ביקשה הסניגורית שאגזור על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

11. המתלוננת אמרה בפניי את הדברים הבאים: "אם אפשר, מכיוון שזה מאחורינו, אני יודעת, פשוט הייתי איתו פעם, ואני יודעת שהוא עובר בחיים שלו תקופות לא קלות וכנראה מה שהיה בינינו הוא ראה בי כמשהו טוב והיה לו סוג של אובססיה, זה יכול לקרות לכל בנאדם, אני רציתי משהו שיעצור אותו, אני לא חושבת שמגיע לו עונש. אם אפשר שלא יתנו לו עונש כי זה עבר ונגמר והוא לא מטריד אותי וזה בסדר".

12. הנאשם אמר בפניי: "אני הייתי שנתיים עם בחורה אז יומיים אחר כך הלכתי לדירה שגרתי שם, באותו שבוע ניסינו להכנס להיריון ורצינו להביא בדיקת היריון זו בחורה שאני איתה בקשר כזה ... אני חרדי אני לא יודע מה זה בחורות אני הייתי בישיבה, גם בצבא הלכתי למסלול של חרדים, זו אהבה ראשונה שלי. אני לוקח אחריות, בטח שאני לוקח אחריות". בהמשך הוסיף ואמר: "בעזרת השם שתתחתן אני מאחל לה את כל הטוב שיש. אני לא רוצה שיהיה לה דבר רע. אני הייתי עיוור באותה תקופה, מאוהב זה עיוור לא הייתי כמו עכשיו שאני מדבר, אני ישר חושב על הדברים שעשיתי, אני בהלם ממה שעשיתי. כי הייתי עיוור עשיתי את הדברים האלה כאילו כמו חולה".

13. אינני סבור כי הרשעתו של הנאשם בעבירת סמים חמורה רלוונטית לקביעת עונשו בתיק זה העוסק בעבירות מתחום אחר לחלוטין. רלוונטיים בהרבה לקביעת עונשו של הנאשם הם דבריהם של המתלוננת והנאשם שהובאו לעיל ומלמדים על כך שהנאשם הפנים את הפסול שבהתנהגותו וחדל ממנה, ויש לראות בו לכן כמי שהשתקם. בקביעת עונשו של הנאשם יש לתת משקל גם לגילו הצעיר של הנאשם, למצבו הכלכלי הקשה, להיעדר תמיכה משפחתית ולעובדה שהיה עצור ואחר כך משוחרר בתנאים מגבילים במשך תקופה ארוכה. כל אלה תומכים בכך שיש מקום לגזור על הנאשם עונש הקרוב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

14. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 ימי מאסר בפועל בניכוי 9 ימי מעצרו בתיק זה, כך שאין הנאשם צריך לרצות מאסר נוסף.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שבה הורשע בתיק זה.

ג. הנאשם יתחייב על סכום של ₪ 5,000 שלא לעבור בשלוש השנים הקרובות עבירה שבה הורשע בתיק זה. אם לא יתחייב הנאשם כאמור, הוא יאסר למשך 15 יום.

15. לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, העובדה שלא פגע פיזית או מילולית במתלוננת ולאור עמדתה של המתלוננת עצמה, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננת.

16. אם נותר פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו ולא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו, תחזירו המזכירות לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 29 בנובמבר 2021, בנוכחות הצדדים.